Dosar nr. 1-70/2026 (1-26037370-38-1-24032026)

JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

SENTINŢĂ
În numele legii

08 mai 2026 or.Rezina

Instanţa în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eugeniu Russ
Grefier Doina Condrea
Cu participarea:
Procurorului Vladimir Erhan
Părții vătămate Vasile Ciuciuleanu
Apărătorilor Mustea Constantin
Aurel Goncear
Inculpaților Ion Popa
Mihail Ciburciu

examinând în şedinţă publică în procedura generală, în prima instanță, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Popa Ion Vladimir, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r-nul Rezina, studii medii incomplete, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, concubinează, anterior condamnat:

-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 04 martie 2021, în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității,

-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 02 decembrie 2024, în baza art.179 alin.(1) Cod penal la 6 luni închisoare (pedeapsa executată-eliberat la 30.10.2025),

- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 decembrie 2025, în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal la 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu antecedente penale

în comiterea infracțiuni prevăzute de articolul 188 alin. (2) lit.b) din Codul penal,
de învinuire a lui:

Ciburciu Mihail, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. Șoldănești, s*****, studii medii incomplete, nesupus

militar, neangajat în câmpul muncii, celibatar, anterior condamnat:

-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 aprilie 2024, în baza art. 171 alin.(3) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare,

-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 10 iulie 2024, în baza art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal și art.192[1] alin.(2) lit.a), c) Cod penal, în baza art.84 alin.(1) Cod penal, o pedeapsă de 2 ani închisoare,

-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 21 august 2024, în baza art.192[1] alin.(2) lit.a) Cod penal , art.192[1] alin.(2) lit.a), c) Cod penal, art.192[1] alin.(2) lit.a), c) Cod penal și art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, , în baza art.84 alin.(1) Cod penal, o pedeapsă de 5 ani și 6 luni închisoare,

-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12 septembrie 2024, în baza art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal , art.192[1] alin.(2) lit.c) Cod penal, art.192[1] alin.(2) lit.c) Cod penal, art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, art.192[1] alin.(2) lit.c) Cod penal, art.192[1] alin.(2) lit. c) Cod penal, art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, art.27, 192[1] alin.(2) lit.c) Cod penal, art.192[1] alin.(2) lit.c) Cod penal, art.192[1] alin.(2) lit.c) Cod penal și art. 187 alin.(2) lit.f) Cod penal, iar în baza art.84 alin.(1) Cod penal, s-a stabilit o pedeapsă de 6 ani închisoare,

-prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 noiembrie 2025, în baza art.192[1] alin.(2) lit.a) și c) Cod penal, art.192[1] alin.(2) lit.c) Cod penal, art.192[1] alin.(1) Cod penal, art. 186 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, art.186 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, art.186 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, iar în baza art.84 alin.(1) și (4) Cod penal, s-a stabilit o pedeapsă difinitivă de 7 ani închisoare,

- prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 martie 2026, în conformitate cu art.84 alin.(4) Cod penal, s-a cumulat parțial pedepsele stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 aprilie 2024, a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 21 august 2024 și a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 noiembrie 2025, stabilind-ui definitiv pedeapsa de 12 ani închisoare, cu antecedente penale

în comiterea infracțiuni prevăzute de articolul 188 alin. (2) lit. b) din Codul penal,

Procedura de citare legală respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 24 martie 2026-08 mai 2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, completul de judecată,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Popa Ion Vladimir, la data de 03 martie 2024, în jurul orelor 20:00, aflându-se la intersecția str.31 august 1989 cu str. Mihai Eminescu din or. Șoldănești, în apropierea domiciliului cet. Ciuciuleanu Vasile, prin înțelegere prealabilă cu minorul Ciburciu Mihail a.n.*****, ultimul acționând ca instigator și complice dând sfaturi despre cum să se comporte, cu scop de sustragere deschisă a bunurilor ale altei persoane, prin aplicarea violenței față de cet. Ciuciuleanu Vasile, manifestată prin aplicarea lovituri cu piciorul în regiunea bazinului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202426D0033 din 22 martie 2024, leziuni corporale sub formă de: fractură de col femural drept, cu deplasare de fragmente, fără implicarea canalului medular, care se califică ca vătămare corporală medie a sănătății, după ce l-au verificat prin buzunarele hainei și au sustras un mod deschis din buzunarul hainei un pachet cu țigări cu denumirea ” Ritm” la preț de 38 lei, cauzându-i părții vătămate prejudiciu material.

De către organul de urmărire penală, acţiunile inculpatului Popa Ion Vladimir au fost încadrate juridic conform componenţei de infracţiune prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal - după indicii - ” *Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane*”.

1.2. Ciburciu Mihail, la data de 03 martie 2024, în jurul orelor 20:00, aflându-se la intersecția str.31 august 1989 cu str. Mihai Eminescu din or. Șoldănești, în apropierea domiciliului cet. Ciuciuleanu Vasile, prin înțelegere prealabilă cu Popa Ion, acționând ca instigator și complice dând sfaturi despre cum să se comporte, cu scop de sustragere deschisă a bunurilor ale altei persoane, prin aplicarea violenței față de cet. Ciuciuleanu Vasile, manifestată prin aplicarea lovituri cu piciorul în regiunea bazinului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202426D0033 din 22 martie 2024, leziuni corporale sub formă de: fractură de col femural drept, cu deplasare de fragmente, fără implicarea canalului medular, care se califică ca vătămare corporală medie a sănătății, după ce l-au verificat prin buzunarele hainei și au sustras un mod deschis din buzunarul hainei un pachet cu țigări cu denumirea ” Ritm” la preț de 38 lei, cauzându-i părții vătămate prejudiciu material

De către organul de urmărire penală, acţiunile inculpatului Ciburciu Mihail au fost încadrate juridic conform componenţei de infracţiune prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal - după indicii - ” *Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane*”.

Privind procedura.

2. În ședința de judecată, procurorul, inculpații Popa Ion, Ciburciu Mihail şi apărătorii acestora au pledat pentru examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpații nu recunosc faptele invocate în rechizitoriu şi încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură deplină, în limba română, în şedinţă publică, cu participarea inculpaților.

Declaraţiile inculpaților în şedinţă de judecată.

3.1. *Inculpatul* ***Popa Ion,*** fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că, la data de 03 martie 2024, aproximativ la amiază s-a pornit din s.Cobîlea spre or.Șoldănești, pentru a-și procura încălțăminte. În or.Șoldănești s-a întîlnit cu Marius Boțu și împreună cu acesta s-au deplast la domiciliul lui Marius unde au consumat băuturi alcoolice. Între timp la Marius la domiciliu aproximativ la ora 18:00 -19.00 a venit și Ciburciu Mihail. Astfel au decis să se primble prin oraș, însă nu au avut nici un scop să comită careva ilegalități. Deplasîndu-se pe traseul din or.Șoldănești toți trei, au văzut o persoană necunoscută, care ulterior a aflat că este Ciuciuleanu Vasile, care mergea haotic și era în stare de ebrietate, iar la un moment dat acea persoană necunoscută la numit cu cuvinte necenzurate. Astfel el (Popa Ion) s-a apropiat de acea persoană necunoscută la acel moment și i-a aplicat o lovitură cu piciorul, însă nu ține minte în ce parte a corpului deoarece era noaptea. După aplicarea acelei lovituri ei au plecat la stația PECO și au procurat țînări. Menționează că pe Marius Boțul îl cunoștea de mai demult, iar pe Mihail Ciburciu la cunoscut în acea seară. La fel a declarat că numai el a aplicat lovituri în privința părți vătămate, dar nu a văzut ce fac celalți doi prieteni și anume dacă au căutat ceva prin buzunare.

3.2. *Inculpatul* ***Ciburciu Mihail,*** în ședința de judecată s-a folosit de dreptul său de a nu face declarații, menționînd numai că, nu recunoaște vinova, el nu a comis careva faptă ilegală și nici nu s-a înțeles cu Popa Ion să comită careva fapte.

Poziţia părţi vătămate în şedinţă de judecată.

4.1. *Partea vătămată* ***Ciuciuleanu Vasile*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că pe data de 03.03.2024, aproximativ la ora 19:00-20:00, a ieșit de pe strada 31 August or. Șoldănești și la 10 m de strada centrală, au venit înspre el 3 persoane cu cagule în cap. Astfel s-a dat într-o parte ca să treacă acele persoane, însă în acel moment a fost lovit de o persoană cu piciorul în bazin și el a căzut jos, a început a striga de durere, după care și-a pierdut cunoștința. După ce și-a revinit, a strigat iarăși și a venit un vecin și l-a dus cu roaba acasă deoarece nu putea să meargă singur. La fel menționează că acele persoane i-au luat din buzunar un pachet de țigări ”Ritm” de culoare roșie. A mai declarat că nu a văzut în ce haine erau îmbrăcate acele persoane deoarece era întuneric La fel a mai declarat că pîna ai fi aplicată lovitura nu a auzit ca acele persoane să-i zică ceva.

5. *În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat recunoaşterea culpabilă a inculpaţilor Popa Ion şi Ciburciu Mihail în comiterea infracţiuni prevăzute de articolul 188 alin. (2) lit.b) din Codul penal şi în susţinerea acuzării, au fost audiaţi martori şi au fost cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată următoarele mijloacele de probă:*

1. Declaraţiile martorilor.

1. Martorul minor ***Boțu Marius***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, s-a cunoscut și sunt prieteni cu Popa Ion și Ciburciu Mihail de mult timp. În anul 2024 nu ține minte data precis, dar era seara el se afla la domiciliul său împreună cu Mihail Ciburciu și Ion Popa. La un moment dat au decis să se primble prin or.Șoldănești. Mergînd spre stația peco Vento pentru a procura țigări, pe drum au văzut o persoană și în acel moment Ion a zis ”Hai sal batem”, iar ca urmare l-au lovit pe acea persoană cu pumnul său cu cotul, însă nu ține minte precis cine și cu ce l-au lovit. După care l-au buznărit pe acea persoană și Mihai a luat un pachet de țigări. După ce au luat pachetul de țigări s-au întors la domiciliul său. A mai indicat că acea persoană a cerut ajutor, însă ei l-au lăsat așa și au plecat. Concretizează că, în timpul cînd au

văzut acea persoană care mergea pe o stradelă (hudiță), ei erau pe traseu și atunci Ion și Mihail au trecut traseul și s-au îndreptat spre acea persoană. Menționează că ambii l-au lovit pe acea persoană. A mai declarat că, în timpul ce mergeau prin or.Șoldănești nu a mers discuția ca să comită careva fapte ilegale, dar nu ține minte dacă a auzit ca Ion și Mihail să vorbească între ei de comiterea unei infracțiuni.

2. Martorul ***Grajdean Gheorghe***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că susține declarațiile depuse la urmărirea penală și că, în luna martie 2024, el se afla la domiciliul său și la un moment a venit o persoană pe nume Igor și i-a comunicat că, aproape de poarta sa este o persoană jos și strigă. Astfel a ieșit în drum și l-a văzut pe Ciuciuleanu Vasile care stătea jos, comunicîndu-i că a fost bătut de două persoane și i-au luat un pachet de țigări din buzunar. Menționează că Vasile nu putea să se ridice și atunci l-a chemat pe vecinul Alexei Prisacari și l-au dus pe Vasile acasă.

3. Martorul ***Prisacari Alexei***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că susține declarațiile depuse la urmărirea penală și că nu ține minte data, dar era seara și se afla la părinții săi pentru a avea grijă de iepuri. La un moment dat a auzit că cineva strigă în drum, a ieșit și l-a văzut pe Vasile. Menționează că Vasile i-a comunicat că a fost bătut de două persoane și că i-au luat din buzunat un pachet de țigări. A mai indicat că Vasile nu putea să meargă singur, dar nu a dorit nici să cheme salvarea, iar ca urmare l-au încărtcat în roabă și l-au dus acasă.

2. Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi anume:

- *conform raportului de expertiză judiciară nr.202426D0033 din 22 martie 2024,* la Ciuciuleanu Vasile s-a depistat, fractură de col femural drept, cu deplasare de fragmente, fără implicarea canalului medular, care se califică ca vătămare corporală medie a sănătății, , care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate (f.d.26 vol.I);

- *conform raportului de expertiză judiciară nr.202435A0528 din 26 august 2024,* ” 1 . Ciburciu Mihail nu suferă în prezent de careva boli psihice cronice sau tulburări psihice temporare cu semnificație psihiatrico-legală. Prezintă diagnosticul de: ”Tulburare de conduită socializată” 2., 4. , 5. In momentele importante pentru cauza penală, Ciburciu Mihail nu suferea de careva boli psihice cronice sau tulburări psihice temporare cu semnificație psihiatrico-legală. Prezenta diagnosticul de: "Tulburare de conduită socializată", care nu l-a lipsit de posibilitatea de a-și da seama de caracterul acțiunilor comise precum și de a le dirija. 3. Ciburciu Mihail nu suferea în trecut și nu suferă la momentul expertizării de careva tulburări de personalitate. Prezintă și prezenta diagnosticul de: ”Tulburare de conduită socializată" 6. În momentul comiterii faptei Ciburciu Mihail a acționat cu discernământ, cu ceea ce denotă stare de responsabilitate. 7. Periculozitatea pentru societate nu este determinată de patologii psihice grave. 8. Nu se atestă necesitatea de aplicare a măsurilor coercitive cu caracter medical asupra expertizatului. 9. Conform stării psihice, Ciburciu Mihail avea capacitatea de a conștientiza conținutul evenimentelor, a consecințelor acestora și este apt să facă declarații despre acestea. 10. În cadrul evaluării curente nu se atestă, la Ciburciu Mihail, semne de sugestibilitate patologică. 11. Reieșind din starea psihică, Ciburciu Mihail, poate să participe la acțiuni de urmărire penală și la ședințe de judecată în conformitate cu legislația în vigoare” (f.d.38 vol.I);

- *prin procesul verbal de ridicare din 24 aprilie 2024,* conform căruia, de la cet.Belous Vitalie , a fost ridicat un CD cu imagini video al momentului comiterii infracțiunii. (f.d.58, vol.I);

- *prin procesul verbal de examinare din 24 noiembrie 2025 ,* conform căruia, au fost examinate imaginile video ridicate la 24 aprilie 2024, de la cet.Belous Vitalie , pe care a fost fixat, momentului comiterii infracțiunii și anume : obiectul examinării îl constituie un plic de hârtie de culoare albă cu dimensiunile de 16x23 cm. în interiorul căruia se află un disc CD-R (Compact Disc Recordable) de culoare albă, confecționat din policarbonat cu o grosime de 1,2 mm și diametru 120 mm. În centrul discului se află o gaură cu diametru de 15 mm. Greutatea discului fiind de 15,7 g. Pe partea recto a discului lipsesc careva inscripții. Fiind introdus în calculatorul de serviciu de model "DELL" prin intermediul dispozitivului de citire a discurilor optice de model "DTSOFT Virtual CdRom Device", la deschidere apar două fișiere video. Primul fișier în format video 1 cu o mărime de 19,3 GB. Fiind deschis cu ajutorul programei PotPlayerMini, apare o imagine video cu o durată de 00:03:40 min. în cadrul căruia apare imaginea de sus a unei gospodării îngrădite cu gard și poartă. În partea stângă de jos observăm înscrisul 03-03-2024 18:55:39 (w). Supus examinării v-a fi drumul din fața gospodăriei menționate unde se observă două persoane de gen masculin care vizibil se află în stare de ebrietate și care vorbesc. *La sec. 00:00:42 una din acele persoane se îndreaptă pe drum spre dreapta în capătul drumului fiind vizibilă o lumină stradală. Persoana de gen masculin are un mers haotic mergând când pe partea dreaptă când pe stânga. La sec. 00:01:33 în imagine apar trei siluete de diferite înălțimi care se apropie de persoana de gen masculin. Una din cele trei persoane care este cel mai înalt îi aplică persoanei de gen masculin o lovitură cu piciorul de la care ultimul cade jos la pământ. Persoana de statură mijlocie se apleacă asupra persoanei de gen masculin și caută ceva după care la sec. 00:01:59 toate cele trei persoane pleacă și până la sfârșitul secvenței persoana de gen masculin stă jos pe pământ nemișcată*. Al doilea fișier în format video 2 cu o mărime de 7,17 GB. Fiind deschis cu ajutorul programei PotPlayerMini, apare o imagine video cu o durată de 00:00:19 min. *în cadrul căruia apar mergând pe trotuar două persoane de gen masculin. Unul dintre ei fiind de statură mai înalt este îmbrăcat în scurtă de culoare roșie și pantaloni de culoare neagră. Cealaltă persoană este îmbrăcat în scurtă de culoare neagră și pantaloni de culoare albă. În cap glugă la fel de culoare albă. Aproape simultan cu aceste persoane dar deja pe drum, în aceeași direcție se deplasează o altă persoane de gen masculin îmbrăcat în scurtă și pantaloni combinate negru și alb* (f.d.59 vol.I);

- *prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 27 ianuarie 2026,* conform căruia, a fost examinat a fost examinat locul comiterii infracțiunii și anume: intersecția str.31 august 1989 cu str. Mihai Eminescu din or. Șoldănești, în apropierea domiciliului cet. Ciuciuleanu Vasile (f.d.204-206, vol.I).

5.3. În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au mai fost prezentate şi administrate alte mijloace de probă, decât cele invocate de partea acuzării.

5.4. În continuare, în dezbateri judiciare, de către apărătorul Mustea Constantin a fost solicitată emiterea unei sentinţe de achitare în privinţa inculpatului Popa Ion, motivând prin faptul că martorii audiaţi nu oferă declaraţii pertinente cauzei penale, iar probele prezentate de acuzare nu confirmă faptul comiterii infracțiunii de inculpatul Popa Ion. Mai mult cu atît Popa Ion și Mihail Ciburciu nici nu se cunoșteau pînă la data de 03.03.2024 și nici nu aveau nici o înțelegere să comită careva infracțiuni, prin urmare nu a fost demonstrat scopul de profit al inculpatului.

În mod similar, de către apărătorul Aurel Goncear a fost solicitată emiterea unei sentinţe de

achitare în privinţa inculpatului Ciburciu Mihail deoarece fapta nu a fost comisă de inculpat, motivând prin faptul că martorii audiaţi nu oferă declaraţii pertinente cauzei penale, iar probele prezentate de acuzare nu confirmă faptul comiterii infracțiunii de inculpat.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

6.1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

6.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti,

vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art.325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conţinutul alin. (2) al aceleiaşi norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare.

Conform dispoziţiei art.281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: *data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire*, precum şi *alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauz*ă; formularea învinuirii cu *indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvîrşire a infracţiunii şi consecinţele ei, formelor vinovăţiei, motivelor* şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, menţiunea *despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului,* alineatului şi literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

6.3. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Subsecvent, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa constată că inculpatelor le-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, care a fost dată faptelor într-o manieră detaliată, prin ordonanţele de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

6.4. În motivarea sentinţei, instanţa de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituţională, prin pct. 70 din Hotărârea sa nr. 18 din 22 mai 2017, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reiterează că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanţie a prezumţiei de nevinovăţie. *(pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017)*

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, *inculpatului*.

La fel, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi *"legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces"*.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că *"principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern"*, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

6.5. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv coroborând declaraţiile martorilor cu declarațiile inculpaților, care au fost apreciate în particular şi în ansamblul lor în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu conform art. 188 alin.(2) lit.b) din Codul penal, pentru care inculpați au fost trimiși în judecată există, au fost săvârșite de aceștia și întrunesc

semnele obligatorii ale componenţelor de infracţiune prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.b) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse *infra*.

6.6. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Popa Ion și Ciburciu Mihail au fost încadrate în baza articolului 188 alin.(2) lit.b) din Codul penal.

Instanţa subliniază că articolul 188 alin.(2) lit.b) din Codul penal, la momentul săvârşirii infracţiunii incriminate în speţă, stabileşte răspunderea penală pentru *„ ”Tâlhăria”* după indicii *” Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârşită de două persoane”*, iar potrivit rechizitoriului, fapta a fost comisă în 03 martie 2024, aproximativ în jurul orelor 20:00, cu participarea lui Popa Ion și Ciburciu Mihail.

6.7. În acest mod, instanţa constată că inculpaţii au atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) din Codul penal, care în speţă este unul complex, din care *obiectul juridic principal*, format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile şi *obiectul juridic secundar*, format din relaţii sociale cu privire la sănătatea persoanei (în contextul recepţionării de către victimă a prejudiciilor aduse integrităţii corporale şi a sănătăţii prin aplicarea violenţei).

Obiectul material al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

Instanţa relevă că bunul care a fost sustras aparţine în proprietate lui Ciuciuleanu Vasile și anume un pachet de țigări ”Ritm” la preț de 38 lei, posedat de ultimul, ce se atestă prin mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale și în ședinţă de judecată, dintre care declarațiile părți vătămate, a martorilor Boțu Marius, Grajdian Gheorge și Prisacari Alexei, cît și prin procesul verbal de constatare a infracțiunii din 08.12.2025.

Mai mult ca atât, martorul ocular Boțu Marius, fiind audiat în şedinţă de judecată a confirmat circumstanţele invocate, inclusiv că la partea vătămată se afla un pachet de țigări, pe care l-a luat Mihail din buzunarul lui Ciuciuleanu Vasile, după ce Popa Ion i-a aplicat părți vătămate o lovitură și acesta a căzut jos.

Cu referire la *victima* infracţiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică agresată, adică de Ciuciuleanu Vasile, care se atestă atât prin probele enunţate recent, cât şi prin raportul de expertiză medico-legală care indică asupra leziunilor provocate acesteia printr-un obiect contondent dur, iar din declarațile inculpatului Popa Ion rezultă că lovitura a avut loc cu piciorul.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Popa Ion şi Ciburciu Mihail, instanța de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 2 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea principală de sustragere a bunurilor şi b) acţiunea adiacentă ce constă în atacul săvârşit asupra unei persoane, cu aplicarea violenţei periculoase pentru viaţa şi sănătatea persoanei.

Cele expuse se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate şi analizate *supra*, iar în detaliu se confirmă prin declaraţiile martorului ocular Boțu Marius, ce susţine direct despre sustragerea bunului și aplicarea violenței, precum și prin raportului de expertiză judiciară nr.202426D0033 din 22 martie 2024, cît și prin procesul verbal de examinare din 24 noiembrie 2025 , conform căruia, au fost examinate imaginile video ridicate la 24 aprilie 2024.

Concomitent, inculpaţii susţin în mod parţial divergent unul faţă de altul poziţia proprie, ce impune a trata declaraţiile acestora critic şi ca o tentativă de apărare şi de eschivare de la

răspunderea penală pentru comiterea unei infracţiuni grave, pentru care pedeapsa aplicabilă este în limitele de la 8 până la 10 ani de privaţiune de libertate.

Astfel, instanţa relevă că inculpatul Popia Ion susţine că s-au cunoscut cu Ciburciu Mihail pînă la incident și în timp ce se duceau spre stația peco Vento pentru a procura țigări au văzut o persoană în stare de ebrietate, care l-a numit cu cuvinte necenzurate, iar ca urmare el i-a aplicat o lovitură cu piciorul, dar nu a văzut ce au făcut celelalte persoane după care s-au întors acasă.

Totodată, este de menționat că, și martorul Boțu Marius a declarat că el, Popa Ion și Ciburciu Mihail după ce au consumat băuturi alcoolice la el acasă au decis să se primble prin or.Șoldănești și se întreptau spre stația peco Vento pentru a procura țigării, iar în fața lor se deplasa o persoană în stare de ebrietate și atunci Ion a zis că hai săl batem, iau aplicat lovituri, după care Mihail a căutat în buzunar și a luat un pachet de țigări, după care au plecat acasă.

În acest context, instanţa subliniază că inculpații urmăresc doar eschivarea de la răspunderea penală pentru infracţiunea de tâlhărie, care eventual, în opinia acestora, ar putea fi incriminată doar lui Ion Popa pentru aplicarea violenței.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră necredibile declaraţiile inculpaţilor în latura respingerii cicumstanţelor de fapt imputate lor, din argumentele exprimate.

Cu privire la condiţiile atacului, instanţa reţine atât din argumentele expuse anterior, cât şi din faptul că potrivit raportului de expertiză medico-legală, victimei i-au fost cauzate fractură de col femural drept, cu deplasare de fragmente, fără implicarea canalului medular, care se califică ca vătămare corporală medie a sănătății, care au putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, dur, iar în circumstanţele indicate, adică în momentul săvârşirii infracţiunii, denotă că atacul a existat s-a manifestat atât prin violenţă, care a provocat urmări medii de lungă durată.

În continuare, prin „violenţă periculoasă” se înţelege în sensul infracţiunii orice vătămare intenţionată gravă ori medie, prevăzute de art.151 şi 152 din Codul penal, opinie susţinută în scopul unificării practicii judiciare corecte şi de Curtea Supremă de Justiţie, prin recomandarea nr. 51 cu privire la aplicarea semnului calificativ al art.188 alin.(1) din Codul penal, adică tâlhăria însoţită de violenţă periculoasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei agresate.

Aşadar, instanţa reţine corect încadrarea juridică conform art. 188 în forma expusă la alin. (2) lit. b) din Codul penal, or fapta a fost comisă de două persoane.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de tâlhărie face parte din rândul infracţiunilor formale şi se consideră consumată în speţă din momentul săvârşirii atacului însoţit de aplicarea violenţei periculoase pentru viaţa şi sănătatea persoanei, indiferent de momentul deposedării şi imposedării bunurilor sustrase, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii date.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de tîlhărie este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra* denotă prezenţa unei intenţii directe comune și unice la săvârşirea infracţiunii de către inculpaţii Popa Ion și Ciburciu Mihail.

Instanţa afirmă că aprecierea unor declaraţii ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanţă deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puţin teoretic, declaraţiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece

numai el cunoaşte cel mai bine împrejurările legate de infracţiune şi numai el poate furniza informaţii cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declaraţiilor sale mincinoase cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credinţă, apreciind că declaraţia lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăţia sau cel puţin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârşirea unei infracţiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privinţa declaraţiilor inculpaţilor o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, însă în prezentul proces penal, alte probe relevante în acest sens nu se atestă.

Mai mult, instanţa consideră că în declaraţiile persoanei acuzate de săvârşirea unei infracţiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentată să nu spună tot ce cunoaşte sau să denatureze adevărul, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susţinerea declaraţiilor acestuia.

În concluzie, analizând în ansamblu circumstanţele obiective ale cauzei, relevate prin mijloace de probă, inclusiv materiale, dar şi declaraţiile participanţilor, instanţa statuează în privinţa existenţei intenţiei directe comune unice la săvârşirea infracţiunii în coautorat de către ambii inculpaţi, conform rolurilor stabilite iniţial şi aici instanţa enumeră faptul demonstrării acţiunilor violente îndreptate spre învingerea rezistenţei victimei, săvârşite de ambii inculpaţi, cercetate în şedinţă de judecată, faptul că inculpaţii se deplasau în timp de noapte împreună, fără a urmări o destinaţie anumită, prezenţa unor declaraţii contradictorii ale ultimilor în şedinţă de judecată şi la urmărirea penală, în special ale inculpatului Popa Ion, care subliniază că nu a cunoscut, nu a dorit săvârşirea infracţiunii şi nu a observat acţiunile lui Ciburciu Mihai privind sustragerea, considerate de instanţă drept neveridice, or ultimul nu putea să nu observe aceste acţiuni, atunci când personal a aplicat violenţa fizică în adresa victimei, iar Ciburciu Mihail se afla nemijlocit lângă el şi nu undeva în adiacent.

Concomitent, instanţa nu a constatat semne care ar infirma prezenţa scopului comun de cupiditate la săvârşirea infracţiunii, or din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorinţa inculpaţilor de a beneficia de bunuri și anume de țigări, or scopul lor de a se deplasa spre stația peco Vento era de a procura țigări, iar din momentul sustragerii a pachetului de țigări ei s-au întors la domiciliu, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Boțu Marius.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanţa atestă că inculpatul Ciburciu Mihail este născut pe *****, iar la data comiteri faptei avea vîrsta de 16 ani, se află la evidenţa medicului psihiatru cu diagnoza de ”Tulburare de conduită socializată”, iar potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202435A0528 din 26 august 2024, la data comiterii faptei a acționat cu discernământ și era responsabil, iar ca urmare întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

La fel, inculpatul Popa Ion a fost identificat, fiind născut pe 23 aprilie 2003, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

6.8. În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui Popa Ion şi ale lui Ciburciu Mihail şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei şi în contextul

mijloacelor de probă administrate şi apreciate supra, instanţa respinge argumentele părţii apărării privind lipsa faptului infracţiunii în acţiunile inculpaţilor.

6.9. În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpaților Popa Ion și Ciburciu Mihail sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale infracţiunii de *„Tîlhărie”*, cu încadrarea juridică conform componenţei de infracţiune prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.b) din Cod penal – *” Tâlhăria, adică atacul săvârşit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, săvârșită de două persoane””* şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Popa Ion și Ciburciu Mihail la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

7.1. De către acuzatorul de stat Vladimir Erhan, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpaților vinoveți de săvârșirea infracțiuni incriminate în baza art. 188 alin.(2) lit.b) din Codul penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- în privinţa inculpatului Popa Ion, conform art.70 alin.(1),(2), 72 alin.(1) lit.b) Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.84 alin.(1),(4), 67 alin.(3) Cod penal, a schimba pedeapsa sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității stabilită prin sentința judecătoriei Chișinău din 02 decembrie 2025 în 45 zile de arest și prin cumul parțial de pedepse ca pedeapsă definitivă, ai stabili lui Popa Ion – închisoare pe un termen de 6 ani și 7 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- în privinţa inculpatului Ciburciu Mihail, conform art.70 alin.(3), 79 alin.(1),72 alin.(1) lit.b) Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art.84 alin.(1),(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial de pedepsei, (Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 19 martie 2026) ca pedeapsă definitivă ai stabili lui Ciburciu Mihail – închisoarea pe un termen de 12 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Partea vătămată Ciuciuleanu Vasile în ședința de judecată a susținut poziția acuzatorului de stat.

Apărătorii Constantin Mustea şi Aurel Goncear, care acţionează în interesele inculpaților, în dezbaterile judiciare au pledat pentru emiterea unei sentinţe de achitare în privinţa acestora şi nu s-au expus pe marginea pedepsei aplicabile.

Inculpații Popa Ion și Ciburciu Mihail, în ultimul cuvânt au susţinut poziţia apărătorilor acestora.

7.2. Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care au fost comise infracţiunile, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care au fost comisă faptele, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

7.3. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit.b) din Codul penal săvârşită de către inculpați, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în

funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor grave comise cu intenţie, pentru care este prevăzută o pedeapsă *cu închisoare de la 8 la 10 de ani.*

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține că pericolul social al infracțiunii săvârșite se manifestă atât cu referire la riscul pierderilor materiale ale victimei cât și la faptele penale în ansamblu comise, care crează o stare de neliniște și insecuritate socială pentru siguranţa proprietăţii persoanelor şi a vieţii sau sănătăţii acestora, în aspect secundar.

7.3.1. Concomitent, se reține că, inculpatul Popa Ion la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.11-12, vol.II), la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru nu se află (f.d.14-15, vol.II), anterior a fost condamnat şi are antecedente penale (f.d.16-19, 23-48, vol.II) și a fost atras la răspundere contravențională de 7 ori, din care numai 3 sunt executate (f.d.20, vol.I).

La stabilirea mărimii pedepsei lui Popa Ion, instanţa nu va reține ca circumstanță excepțională săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani prevăzută de art.79 Cod penal, or reieșind din personalitatea acestuia care nu este la prima abatere, anterior a mai fost atras la răspundere penală, însă o va reține ca circumstanță atenuantă conform art.76 Cod penal.

Iar ca circumstanțe agravante conform art.77 din Codul penal, se reține săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Instanța de judecată nu va reține ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație, or această este agravanta de la art. 188 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Totodată, instanța de judecată reține prevederile art.70 alin.(3^1) din Codul penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care au săvîrşit infracţiune la vîrsta de la 18 pînă la 21 de ani, *maximul pedepsei se reduce cu o treime*, iar în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani. În cazul în care instanţa, ţinînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.

Respectiv, noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Popa Ion pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art. 188 alin.(2) lit.b) Cod penal, determinate potrivit art.70 alin. (3^1) Cod penal, urmează a fi stabilite după cum urmează: de la 3 luni la 6 ani și 8 luni.

Ţînînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare, coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi temeiurile care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră, că lui Popa Ion urmează să-i fie stabilită pentru infracţiunea săvîrşită pedeapsa cu închisoare în mărime de 4 ani, care va fi una echitabilă, instanţa avînd convingerea că doar aceasta este de natură să asigure atingerea scopului de reeducare şi prevenire a săvîrşirii de noi infracţiuni de către inculpat. La această concluzie instanţa ajungînd reieşind din specificul, dar şi circumstanţele concrete ale infracţiunii comise, cît şi faptul că Popa Ion anterior a mai comis infracţiuni, concluzii necesare nu a făcut, respectiv nu a îndreptăţit încrederea acordată de instanţele de judecată, comiţînd o altă infracţiune intenţionate nouă, fapt care impune aplicarea doar a pedepsei cu închisoarea.

Totodată, la aplicarea şi stabilirea mărimii pedepsei în privinţa inculpatului Popa Ion instanţa de judecată va ţine cont că, inculpatul Popa Ion anterior a fost condamnat ultima dată

prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 decembrie 2025, în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal, la o pedeapsă de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art.84 alin.(3) și (4) Cod penal, dacă pentru infracţiunile care intră în concurs sînt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, şi instanţa de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător.

Conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Iar art.87 alin.(1) Cod penal, prevede că, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracţiuni sau al unui cumul de sentinţe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Corespunzător, la pedeapsa numită prin prezenta sentinţă, în temeiul prevederilor art.84 alin.(3) și (4) Cod penal, urmează de adăugat parțial cumulînd părţile neexecutate a pedeapsa stabilită lui prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 decembrie 2025.

Astfel, definitiv lui Popa Ion i se va stabil pedeapsa de 4 (patru) ani și 1 (una) lună închisoare.

Totodată avînd în vedere că infracţiunea prevăzută de art. 188 alin.(2) lit.b) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor grave, instanţa de judecată în conformitate cu art.72 alin.(3) Cod penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.88 alin.(3) Cod penal, instanţa de judecată va include inculpatului Popa Ion în termenul pedepsei închisorii, timpul aflării în stare de arest preventiv de la data de 17 martie 2026 pînă la data – 08 mai 2026.

7.3.2. Referitor la inculpatul Ciburciu Mihail, instanța de judecată reține că, nu are persoane la întreținere, anterior a fost condamnat şi are antecedente penale (f.d.69-71, 81-181, vol.I).

Totodată, instanța de judecată reține că inculpatul Ciburciu Mihail a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal şi în prezenţa circumstanţei atenuante excepționale prevăzute la art. 79 alin. (1) din Codul penal, adică *“ Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională”*, or la momentul comiterii infracţiunii pe 03 martie 2024, inculpatul Ciburciu Mihail avea vîrsta de 16 ani.

Iar potrivit art.70 alin.(3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penal, după aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa închisorii în cuantum minim de *3 luni* și maxim *de până la 5 ani.*

În continuare, instanţa susţine că conform art.475 Cod de procedură penală, (1) În cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale privind minorii, afară de circumstanţele prevăzute în art.96, urmează a se stabili: 1) vîrsta minorului (ziua, luna, anul naşterii); 2) condiţiile în care trăieşte şi este educat minorul, gradul de dezvoltare intelectuală, volitivă şi psihologică a lui, particularităţile caracterului şi temperamentului, interesele şi necesităţile lui; 3) influenţa adulţilor sau a altor minori asupra minorului; 4) cauzele şi condiţiile care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii. (3) Pentru circumstanţele prevăzute în prezentul articol organul de urmărire penală, procurorul sau, după caz, instanţa de judecată dispune întocmirea referatului presentinţial de evaluare psihosocială a minorului.

Potrivit art.485 Cod de procedură penală, (1) La adoptarea sentinţei în procesul unui minor, în afară de chestiunile indicate în art.385, instanţa de judecată urmează să examineze posibilitatea liberării de pedeapsa penală a minorului în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal sau suspendării condiţionate a executării pedepsei de către minor conform dispoziţiilor art.90 din Codul penal.

Potrivit art.93 Codul penal, *minorii condamnaţi pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare, mai puţin grave sau grave sînt liberaţi de pedeapsă de către instanţa de judecată dacă se constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrîngere cu caracter educativ prevăzute la art.104*.

Iar art.104 Cod penal, prevede că, *(1) Persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu art.54 sau de pedeapsă penală în conformitate cu art.93 li se aplică următoarele măsuri de constrîngere cu caracter educativ: a) avertismentul; b) încredinţarea minorului pentru supraveghere părinţilor, persoanelor care îi înlocuiesc sau organelor specializate de stat; c) obligarea minorului să repare daunele cauzate. La aplicarea acestei măsuri se ia în considerare starea materială a minorului; d) obligarea minorului de a urma un curs de reabilitare psihologică; e) obligarea minorului de a urma cursul de învăţămînt obligatoriu; f) obligarea minorului de a participa la un program probaţional; g) obligarea minorului de a urma un curs de calificare profesională. (2) Enumerarea de la alin.(1) are un caracter exhaustiv. (3) Minorului îi pot fi aplicate concomitent cîteva măsuri de constrîngere cu caracter educativ. (4) În cazul eschivării sistematice a minorului de la măsurile de constrîngere cu caracter educativ, la propunerea organului de stat specializat, procurorul anulează măsurile aplicate şi trimite cauza în instanţa de judecată, iar în cazul în care măsurile respective au fost stabilite de către instanţa de judecată, aceasta le anulează şi dispune trimiterea cauzei penale la procuror sau, după caz, stabileşte o pedeapsă prevăzută de lege pentru fapta săvîrşită. (5) Măsurile de constrîngere cu caracter educativ se aplică minorilor pînă la atingerea majoratului, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei săvîrşite.*

Totodată potrivit pct.17 din Ansamblul regulilor minime ale Naţiunilor Unite cu privire la administrarea justiţiei pentru minori (Regulile de la Beijing), care prevede că,– Decizia autorităţii competente trebuie să se inspire din următoarele principii: a) *Decizia trebuie să fie întotdeauna direct proporţională nu numai cu circumstanţele şi gravitatea delictului, dar şi cu circumstanţele şi nevoile delincventului ca şi cu nevoile societăţii;* b*) Nu se vor aduce restricţii libertăţii personale a minorului – iar limitarea lor la minimum – se va face după un examen minuţios; c) Privarea de libertate individuală nu se va aplica decât dacă minorul este considerat vinovat de săvârşirea unui delict împotriva unei alte persoane, sau în recidivă, sau dacă nu există altă soluţie convenabilă; d) Bunăstarea minorului trebuie să fie criteriul determinant în examinarea cazului său.*

În contextul celor menționate instanța de judecată reține că, inculpatul Ciburciu Mihail nu este la prima abatere de lege, anterior a mai comis infracțiuni, iar în prezent execută pedepasa cu închisoare, prin urmare instanța de judecată nu constată temeiuri de a elibera inculpatul de la răspunderea penală în conformitate cu dispoziţiile art.93 din Codul penal.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnaților şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnați, este aplicarea unei pedepse sub forma de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită, cu comportamentul inculpatului Ciburciu Mihail, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va

constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova, alte legi ale statului şi hotărârile judecătoreşti sunt apărate, iar violarea lor sau neexecutarea intenţionată şi cu rea-credinţă a acestora, este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanța de judecată reține prevederile art.79 alin.(1) Cod penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. *Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională.* Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Din motivele enumerate supra, instanța a opinat spre aplicarea în privința inculpatului Ciburciu Mihail a pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art.84 alin.(3) și (4) Cod penal, *Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră. (4) Conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.*

La caz instanța de judecată reține că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 martie 2026, în conformitate cu art.84 alin.(4) Cod penal, s-a cumulat parțial pedepsele stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 aprilie 2024, a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 21 august 2024 și a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 18 noiembrie 2025, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Totodatp acuzarea nu a prezentat nici o probă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 martie 2026 este irevocabilă, din care motive instanța de judecată va respingege solicitarea acuzării privind aplicarea art.84 alin.(4) Cod penal urmează a fi respinsă.

La caz instanța de judecată reține că chestiunea privind cumularea sentințelor va putea fi examinată și în procedura de punere în executare a hotărîrilor judecătorești potrivit prevederilor art.469 Cod de procedură penală.

Cu privire la măsura preventivă.

8. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Vladimir Erhan a solicitat menținerea măsurii preventive – arest preventivă aplicată în privința inculpatului Popa Ion pînă la data rămînerii definitive a prezentei sentințe.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau *la cererea părţilor* şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea, înlocuirea* sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Reieşind din conţinutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

În continuare, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpatul Popa Ion a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea menţinerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să mai comită şi alte infracţiuni ori să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unor pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis pe termen vădit mare.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Popa Ion la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept* şi *să comită alte infracţiuni*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de menține măsura de constrângere sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Popa Ion, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru execuatarea sentinţei emise.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

9. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 24 noiembrie 2025 a fost recunoscut în calitate de corp delict un disc de tip CD-R, (f.d.60-61).

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, un disc de tip CD-R, recunoscut în calitate de corp delict, urmează să se păstreze în original, păstrarea căruia este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal şi nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că corpul delict și mijlocul de probă descrise *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

10. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Vladimir Erhan a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale, în sumă totală de 2182 lei şi solicită încasarea solidară a acestora de la inculpații Popa Ion și Ciburciu Mihail.

Instanţa reţine că potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202426D0033 din 22 martie 2024, pentru efectuarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 320 lei (f.d.26-27, vol.I) și a raportului de expertiză judiciară nr.202435A0528 din 26 august 2024, pentru efectuarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 1862 lei (f.d.38-47, vol.I), fapt confirmate în tabele, cu semnăturile experților judiciari şi impresiunea ştampilelor oficiale, cu descrierea serviciiilor prestate de executori.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) CPP, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) CPP, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) și 3) CPP, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale, precum și pentru stabilirea stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal;

Astfel, reieșind din cel emneționate supra instanța de judecată consideră necesar de a o admite parțial solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acţiunile inculpaților au generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestor expertize judiciare.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

11. În conformitate cu prevederile articolelor 70, 72, 79, 84 alin. (1) din Codul penal, 162, 176, 221, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Popa Ion Vladimir** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit.b) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (3), (4) și art.87 alin.(1) din Codul penal, se adaugă parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentinţă, partea neexecutată a pedepsei stabilită anterior prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 decembrie 2025 şi i se aplică lui Popa Ion Vladimir o pedeapsă definitivă cu închisoare, pe un termen de 4 (patru) ani și 1 (una) lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privinţa lui Popa Ion Vladimir se va calcula din data de 08 mai 2026, cu includerea în termenul de executare şi perioada de timp cât Popa Ion s-a aflat în stare de reţinere şi de arest preventiv, de la 17 martie 2026 până la 08 mai 2026.

Măsura preventivă - arestul preventiv, aplicat în privinţa lui Popa Ion Vladimir, se menţine pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Se recunoaște vinovat **Ciburciu Mihail** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit.b) din Codul pena, iar cu aplicarea art. 70 alin.(3), 79 alin.(1) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Corpul delict - discul de tip CD-R, după intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi păstrate la materialele dosarului.

Se admite demersul procurorului.

Se încasează solidar de la Ciburciu Mihail și Popa Ion în beneficiul Statului, cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202426D0033 din 22 martie 2024 în mărime de 320 (trei sute douăzeci lei) lei.

Se încasează de la Ciburciu Mihail în beneficiul Statului, cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202435A0528 din 26 august 2024 în mărime de 1862 (una mie opt sute șaizeci și doi) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 08 mai 2026.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**